Пише: Документи
петак, 03 јануар 2020 04:00

Због најновијих дешавања у Црној Гори и доношења новог црногорског Закона о слободи вероисповести научна и стручна јавност, свештенство, верници и грађани подигли су свој глас против насилничког, противправног покушаја брисања историјских и имовинских права СПЦ.

Потписници апела захтевају да антицрквена, антицивилизацијска и антидржавна пракса у Црној Гори одмах буде обустављена.

Апел је већ потписало неколико хиљада људи, а како сазнајемо, администратори због великог броја заинтересованих не стижу ни да ажурирају списак који ће бити обнављан и мењан и у наредним данима.

Текст апела преносимо у целости:

АПЕЛ ЗА ОДБРАНУ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У ЦРНОЈ ГОРИ

Напади на епархије Српске православне цркве у Црној Гори (Црногорско-приморска митрополија, Будимљанско-никшићка епископија, Милешевска епископија и Захумско-херцеговачка и приморска епископија) доживјели су кулминацију доношењем тзв. „Закона о слободи вјероисповјести“ у црногорском парламенту, чиме се директно крши слобода вјероисповјести и право на имовину епархија Српске православне цркве на територији Црне Горе. Из овог „Закона“ слиједи ex lege губитак правног субјективитета цркава и вјерских заједница које не буду пристале на нову регистрацију и евентуално стицање „новог“ правног субјективитета, чиме се гази чињеница неспорног, одавно утврђеног и ни од кога никад оспораваног правног субјективитета свих епархија Српске православне цркве које дјелују на простору Црне Горе. Од трију традиционалних вјерских заједница на територији Црне Горе његовом дејству, тачније удару, подлијеже само Српска православна црква, будући да су положај и права осталих уређени посебним законским актима, што им даје не само правну сигурност него и повлашћен правни положај. То значи да овај „закон“, иако тобоже писан за све вјерске заједнице, de facto има карактер lex specialisa усмјереног искључиво против Српске православне цркве, с изразито дискриминаторном намјером, ради, у крајњем, укидања њене правне егзистенције. „Законом“ се предвиђа одузимање огромног дијела непокретности и свих највећих светиња Српске православне цркве на територији Црне Горе. Тиме би се наставила традиција отимања имовине СПЦ у Црној Гори, започета послије Другог свјетског рата, и прије него је држава Црна Гора, поступком реституције, вратила све оно што је СПЦ тада протиправно било одузето. Подвлачимо да ни у једној од република бивше Југославије насталих разбијањем некадашње државе, па ни тамо гдје су вођени огорчени међунационални сукоби, није донесен ниједан правни акт, а камоли закон, који би се по степену варварства могао мјерити с тзв. „Законом о слободи вјероисповјести“. Обраћамо се јавности да се престане са државном кампањом ширења заблуда и лажи у

вези са Српском православном црквом у Црној Гори као и њеном бесомучном прогону. Наглашавамо да се:

- од стране власти у Црној Гори, појединих институција, медија и „дворских историчара“ шире заблуде и историјске неистине, гажењем и негирањем вјековног црквеног поретка лажном тезом о тобожњем постојању аутокефалне Црногорске цркве у доба Петровића. Митрополија црногорска јесте називана ”аутокефалном” од педесетих година 19. вијека, нарочито у Русији, али са разлога што су митрополити црногорски били свјетовни господари, који су стварали независну Црну Гору, а Митрополија била и остала једина епархија Пећке Патријаршије, које је ослобађала Црну Гору од турске окупације и као таква одбила да призна укидање Патријаршије и њено потчињавање Васељенској Патријаршији. Царска Русија је несебично подржавала независност Црне Горе и њених господара, а Петроградски Синод прихватио рукопологање црногорских митрополита, носилаца аутокефалности Пећке Патријаршије у односу на Цариград. Да је то тако, свједочи и чињеница да је 1918. Свети Синод Краљевине Црне Горе (као носилац државне вјере) био први од свих митрополија некадашње Пећке Патријаршије који је потврдио васпостављање јединства свих покрајинских Цркви некадашње Пећке Патријаршије.

- круг потпуног расправослављења Црне Горе, треба да се затвори посебном „црногорском“ неканонском, противзаконитом назови-Црквом - негира вишевјековно присуство Српске православне цркве на просторима данашње Црне Горе (осам вјекова постојања и дјеловања) - оспорава данашњој Митрополији црногорско-приморској Српске православне цркве да је настављач континуитета Цетињске митрополије која је историјски утемељила државу Црну Гору, будући да су цетињски митрополити из династије Петровић-Његош били истовремено и духовни и свјетовни владари Црне Горе од 17. до средине 19. вијека

[redacted]

[redacted] ТВС
[redacted] Кинелага
[redacted] у Требињу
[redacted] уредник НСПМ
[redacted] сарадник
[redacted] Источном Сарајеву
[redacted] критичар
[redacted] студије
[redacted] Источном Сарајеву
[redacted] Републике Србије
[redacted] у Требињу
[redacted] умјетности
[redacted] Источно Сарајево
[redacted] Сарајеву
[redacted] у Источном Сарајеву
[redacted] Сарајеву
[redacted] афористичар
[redacted] архива СПЦ
[redacted] у Бочком
[redacted] ИНАС
[redacted] сарадник
[redacted] друштва КиМ
[redacted] у Источном Сарајеву
[redacted] и дипломата
[redacted] факултета у Фочи
[redacted] у Добоју
[redacted] чарства
[redacted]